

BELI DIHUR

besedilo in fotografije: Maja Čonč / www.zverinice.com

ALI VEŠ?

- Beli dihur je domača žival. Udomačili so ga pred več kot 2500 leti.
- Belega dihurja so ljudje včasih imeli namesto mačk. Pregarjal je miši in podgane.
- Včasih so z njimi lovili tudi kunce.
- Še danes ga ljudje ponekod gojijo zaradi kožuha.
- Njegovi sorodniki so kune, jazbeci, ameriški skunk, vidra, podlasica ...

NEKAJ ZANIMIVOSTI O DIHURJIH

Sodi med zveri. Ima zelo dobro razvit voh in sluh, dolge močne kremplje in ostre zobe.

So gibčne, hitre, okretne živali. Njihovo telo je dolgo, noge pa kratke. Imajo precej dolg rep, prišiljen gobec in majhna zaokrožena ušesa.

Kljub imenu beli dihur niso vse živali bele barve. Pogosto so tudi bele, srebrnosive ali rdečkastorjave barve.

Telo je prekrito z gosto, mehko rumenkasto podlanko in daljšo temno krovno dlako. Njihova značilnost je obrazna maska - očala, belina okrog gobca in po robovih uhljev.

Dolžina odrasle živali od smrčka do konice repa je med 40 in 70 cm, približno tretjina te dolžine pa odpade na rep. Samci so v večini primerov veliko večji in težji (lahko tudi več kot dvakrat) kot samice.

Precej slabo vidijo - so kratkovidni, dobro pa razločijo gibanje in nekaterebarve.

Samička skoti 2 do 18 slepih in gluhih mladičkov, ki zelo hitro rastejo. Oči in ušesa se jim odprejo pri treh tednih. Najprej sesajo materino mleko, kasneje pa začno jesti tudi drugo hrano. Pri mami morajo ostati vsaj 8 tednov. V tem času je zelo pomembno kako se lastnik legla z njimi ukvarja ter česa jih nauči. Pri 8 mesecih dihurji odrastejo. Živijo 6 do 12 let.

SMRDI KOT DIHUR

Kot vsaka vrsta živali imajo tudi beli dihurji značilen vonj. Moč vonja je odvisna od prehrane, od tega, kako redno dihurčku menjamo "posteljino", in tega, ali je v času gonitve. Precejšnja razlika v vonju je tudi med živalmi, ki so v stanovanju, in tistimi, ki živijo zunaj. Smrad iz ljudskega pregovora smrdi kot dihur, pa ni tako grozno smrdljiv. Navadno zasmrdi med pretepom ali kadar se dihur ustraši.

KAJ MORAMO VEDETI, ČE ŽELIMO IMETI DOMA DIHURJA

KAKO PRIPRAVIMO BIVALIŠČE

Kletka za dihurja mora biti dovolj velika in primerno opremljena. Dihur bo najbolj zadovoljen z ležiščem iz starih oblačil, v katera se lahko zavije. V kletki naj bodo še posoda s peskom, posoda z vodo in posoda s hrano. V večje kletke lahko obesimo tudi viseče mreže ali tunelček za čas, ko nas ni doma.

Prostori, kjer so dihurčki spuščeni, morajo biti posebej prirejene in zaščitene. Dihurji so namreč zelo radovedni in odkrijejo tudi stvari, ki lahko ogrozijo njihovo zdravje. Lahko so nastanjeni tudi v zunanjih kletkah, ki pa morajo biti primerno zaščitene pred vremenskimi vplivi (dež, sneg, veter, vročina) in drugimi živalmi.

S ČIM HRANIMO BELEGA DIHURJA

Beli dihurji so mesojedi. Hranimo jih s posebnimi briketi in z mesom. Sadje jim lahko ponudimo le občasno, v zelo majhnih količinah. Zaradi posebnih potreb jim morata biti hrana in sveža voda za pitje na voljo ves čas.

Pozor

Pasja hrana za dihurje ni primerna, saj ne vsebuje vseh snovi, ki jih potrebujejo. Zelo slabo prebavljajo rastlinsko hrano, zato se je izogibamo.

KAKO SKRBIMO ZA BELEGA DIHURJA

Nega dihurjev ni zahtevna. Razen v času, ko menjajo dlako (spomladi in jeseni), njihovega kožuha ni potrebno negovati. Ne smemo jih prepogosto kopati. Prepogosto umivanje namreč s kože spere potrebno maščobo in jo izsuši. Zelo pomembno je redno krajšanje krempljev. Predolgi kremplji otežujejo hojo, njihove konice pa se lahko razcepijo in kam zataknejo ter tako poškodujejo dihurčkov krempelj ali celo prst. Potrebno je tudi redno čiščenje ušes, čeprav je za večino dihurjev to neprijetno.

Beli dihurji so družabne živali in potrebno se je kar veliko ukvarjati z njimi. Potrebujemo vsaj 3 do 4 ure tekanja in igranja izven kletke dnevno. Pravzaprav je najbolje, če imajo družbo drugega dihurja, saj se tako zaposlijo tudi, ko nas ni doma ali ko se z njimi ne ukvarjamo.

BELI DIHURJI IN DRUGE DOMAČE ŽIVALI

Beli dihurji se lahko (ni pa nujno) dobro razumejo s psi in mačkami. Pri prvem srečanju je potrebno veliko previdnosti. Če ena od živali kaže znake sovražnosti, srečanje prekinemo. Živali nikoli - tudi kasneje, ko so že navajene ena na drugo - ne puščamo skupaj brez nadzora.

Pozor

Ptiči, kunci, miške, hrčki, morski prašički, činčile, plazilci niso primerna družba za dihurja, saj se bi tako druženje za drugo žival najverjetneje slabo končalo.